

forelægge, nemlig Lovforslaget om Soldatgifter, hvorved der altsaa tilfaldt indført en ny Tarif for Indførelstolden. Jeg vilde dog ikke have anset det for heldigt, om jeg kun havde set mig istand til at bringe dette ene Skattelovforslag ind for Rigsdagen i nærværende Session, idet det nemlig ikke vil kunne overses, at denne Beskatning staar i en saadan Forbindelse med flere andre af vore vigtigste Skattelove, at det maa erkendes for høist ønskeligt, at der samtidigt kan forelægges Forslag til en Forandring af flere af disse, og jeg kan derfor meddele det høje Thing, at jeg tillige agter for Rigsdagen at forelægge Forslag til en fuldstændig Revision saavel af Oven om Brændevinsbeskatningen som af Oven om Skibsfareravgifter, samt at jeg endnu med Hensyn til en fjerde vigtig Afgift, nemlig Bygningsskat, paa Landet har mit Arbejde næsten afsluttet saaledes, at jeg har et bestemt Haab om i en meget nær Fremtid ogsaa at ville kunne forelægge et Lovforslag derom. Jeg tror, at det høje Thing vil finde, at det er heldigt, at man paa een Gang kan overse de Resultater, som ville følge af en Reform i disse de vigtigste af vore Skatteobjekter.

Men hvad nu særligt Soldatgifterne angaar, er der visse Retninger, hvort man maasse kunde have den Paastand, at de mindre end flere af de andre trænge til en gennemgribende Revision. Det er en af de Skatter, som først er bleven reformeret, idet den gennemgik en gennemgribende Forandring i Aaret 1863, og denne Forandring har i det Hele taget vist sig at være heldig. Der er saavidt jeg har kunnet erfare, forholdsvis kun fremkommet faa Klager over denne Skat og navnlig ikke fra deres Side, som egentlig nærmest vare skaldede til at klage, eftersom det dog tilsidst er dem, der komme til at svare den. Der er naturligtvis fremkommet Klager, men disse have dels været fra Fabrikanter, som have ment, at denne Tarif var gaaet dem for nær, dels fra Handlende, som have sølt sig besværede ved enkelte Sætter med Hensyn til Indførelsen af saadanne Varer, der vare vigtige for deres Handel, og dels endelig ogsaa fra Rejsende, hvem denne Beskatning, naar de

ankom her til Landet, har generet. Hvad det Sidste angaar, er der ganske vist med Hensyn til Rejsende nogle Ulemper forbundet med Toldbehandlingen ved Grændsetoldstederne, hvilke ogsaa ved dette Lovforslag ville søges hævdede, men hvad de andre Klager angaar, maa det bemærkes, at de der i Begyndelsen vare temmelig lydelige, efterhaanden mere og mere ere forstummede, saaledes at man har kunnet sige, at denne Skat gives med mindre almindelig Utilfredshed end mange andre. Der er imidlertid endnu et andet Hensyn, som maa gjøre os betænkelige ved at foretage en gennemgribende Revision af vor Soldatgifs, det er nemlig den store Vigtighed, som Tolden har for vore Statsfinanser, især under de nuværende Forhold. Jeg vil bede ærede Medlemmer, om at tilbagelade i deres Erindring og at gjøre sig rigtig Rede for, hvilken Betydning Toldindtægterne have haft for os, fornemmeligt i de Aar, som ere forløbne siden Krigen i 1864. Ved den Fredsslutning, som da fandt Sted efter Krigen, mistede vi $\frac{2}{5}$ af Landet, og hermed meget vigtige Indtægtskilder. Vi mistede $\frac{3}{5}$ af Befolkningen; vi fik betydeligt forøgede Byrder som Følge af Krigen, en forøget Statsgjæld og mange Afgifter, som ikke have kunnet indfræntes efter den reducerede Stat, vi fik at udrede en meget betydelig Krigsstatning; men desuagtet have vi at de dog ikke mange Aar, der ere forløbne siden den Tid, ikke alene indrettet vort Forsvarsvæsen, haade Hær og Flaade, paa en Maade, der er forholdsvis dyrere, end den har været tidligere, og vistnok udstyret det runderligt efter vore Forhold, ialtsald bedre, end vi nogensinde have haft det udstyret; men vi have tillige foretaget meget betydelige offentlige Arbejder til Landets almindelige Bedste. Vi have i denne Tid anlagt Jernbaner for over 10 Millioner Rigsdaler; vi have foretaget en Mængde andre vigtige og nyttige offentlige Arbejder, og dertil have vi mine Herre, ikke haft andre ekstraordinære Resourcer end den Forhøielse af Tolden, som blev bestemt under Krigen, og en Indkomstskat af omtrent 1 Million hvert andet Aar. Hvorledes tro de Herre, at det skulde være muligt, at dette kunde være fuldblyndet, dersom ikke tillige vore